

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe dat de siele door vier manieren Godt soeckt ende in Godt ouergebeelt
vvort. Dat XII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Hoedat de ſiele door vier manieren Godt ſoeekt
ende in Godt ouergebeelt vvort.

DAT XII. CAPITTEL.

Inde Antiph. die begint. In lectulo meo, &c. Cant. 9.
 Als onder andere doek dat woorz het wels bier-
 maels inde Antiph. verhaelt wozt/ ghesongen
 wert/ te weten: Quem diligit anima mea, dat is. Door vier
 Die mijn ſiele bemint: heeft sy verſtaen hier ma- manieren
 nieren door de welke Godt can ghesocht worden can Godt
 door een ghelououtge ſiele. Doozt eerſte/ te weten. ghelochte
 In lectulo meo per noctem quaſiui, &c. dat is/ vvorden.
 In mijn beddeken des nachts hebbe ick ghesocht. De eerſte
 Heeft sy verſtaen den eerſten wegh / waer door maniere.
 Godt wozt geſocht in het beddeken des beſchou-
 winghs/ door verbeſſinghe des lofs / waerom
 volchter: Ick hebbe hem geſocht, ende ick en heb-
 be hem niet ghevonden. Want de ſiele geclert met
 het ſterffelijck vleesch en can noyt te vollen wt-
 ghebreyt worden tot den lof Godts. Doozt het De twee
 tweede / waer door volght: Ick ſal opſtaen ende de.
 omgaen de ſtadt, door de ſtraetkens ende ſtraten ſal
 ick hem ſoecken die mijn ſiele bemint, heeft sy ver-
 ſtaen het beneerſtigen des danckſegginghs/ waer
 door de ſiele door de ſtraetkens ende ſtraten / dat
 is/ verſcheyden maniere der gauen Godts/ waer
 door hy ſyn ſchepſelen goet doet/ ouermerckt: al
 waerſe oock niet weerdigh ghenoegh den lof en
 can betalen. Ende hier volght oock ſeer wel. Ick
 hebbe hem ghesocht, ende ick en hebbe hem niet
 ghevonden. Doozt het derde daer volght. De vva- De derde
 kers hebben my ghevonden, heeftſe verſtaen de maniere.
 rechtueerdicheyt ende barmherticheydt Godts/
 waer door de ſiele vermaent zijnde tot haer ſclue
 count/ende ouermerckende haer onweerdicheyde
 door

De vierde
maniere.

booz de weldaden Godts/ dooz beclach ende leeta
 wesen van haer misdaet beghintse te soecken de
 barmherticheyt Godts/ segghende: En hebby hem
 niet gesien die mijn siele bemint? Ende soo als de
 getrouwe siele van haer eyghen verdiensten mi-
 stroffwende met een ootmoedich betrouwen haer
 bekeert tot de Goddelijcke goedertierenheyt/ dooz
 een deuoot ghebedt/ somtijlen dooz instortinghe
 der gratien vintse dien die haer siele bemint. De
 Antiph. nu gelynt zynde als sy met dese en ande-
 re dingen die onmogelijck waren te schryuen die
 de Goddelijcke goedertierenheyt haer dooz dese
 Antiph. liet booz smaken / gheboelde dat haer
 herte soo gheweldelijck beroert was / dat oock
 alle haer lidmaten bysonder beweeght waren/
 soo dat haer dochte datse alle de crachten van
 haer lidmaten verlozen hadde: heeftse gheseyt tot
 den Heere. Nu denickt my dat ick waerachtelijc
 mach seggen. Siet mynen beminden/ niet allcen-
 lijck mijn ingewant/ maer ooc alle mijn lidma-
 ten die zijn beroert ouer v. Waer op de Heere: Ic
 gheboelende weet best wat van my gebloeyt ende
 wederom tot my inghebloeyt is: maer ghy als
 noch omringhelt met het sterffelijck lichaem en
 sult nimmermeer connen weten daer teghen hoe
 dat alle de soeticheyt van mijn Godtheyt ouer v
 beweeght is. Ende hy heeft daer by ghevoeght/
 weet nochtans dat ghy dooz dit beweeghsel van
 dese gratie sulcken glorigheyt vercrege hebt / als
 mijn lichaem vercrege heeft op den berch Cha-
 borz inde teghentwoordicheyt van mijn dyp lieffte
 Apostelen/ soo dat ic beweeght zynde dooz de soe-
 ticheyt der liefden als v gheluck biedende van v
 mach seggen / Dit is mijne beminde, inde welcke is
 mijn welbehaghen hebbe. Want dat betacmt aen
 sulcken gratie/ dat daer dooz het lichaem ende de
 siele

Mach. 17.
vers. 5.

siele op een wonderlijcke maniere inde wtneem-
de blinckende glozie clare ghemaect worde.

Vande verbeteringhe diemen aen Godt voor een
grootte onachtsaemheyt moet doen.

DAT XIII. CAPITTEL:

HE is eens ghebeurt datter een outwelken
vanden Cozpozael doeck viel als hy ghebou-
wen wert/ van het welck men twijfelde oft ghe-
conſacreert was oft niet / waer ouer als sy den
Heere ghevraecht hebbende/ verſtont dat het niet
geconſacreert en was/wert sy verblift gelijk het
betaemde / dat ſulcken onachtsaemheyt niet ge-
ſchiet en was. Nochtans Godts lof toeghedae-
n zijnde/ heeftſe geſeyt aen den Heere: Hoe wel dat b
onmetelijke goedertierenheyt beſozght heeft dat
in het Sacramēt des autaers hier op deſe plaet-
ſe v deſe oneere niet gheſchiet en is: nochtans om
dat ghy o Heere van alles/ ſoo onbehoozlijck van
uwe ick ſegge niet alleenlycke vanden te weten/
Heydenen ende Joden : maer oock och! van b
lieſte/ te weten/ ghelouwighe die door v dierbaes
bloet verlost zijn / ende dat ick ſchrypende ſegge/
ſomtjts van b Prieſters ende Keligieusen dierge-
lycken onteert wort: ſoo en ſal ick niet te kennen
geuen dat deſe hoſtie niet geconſacreert en is/ op
dat ghy door my niet berooft en wort van eeni-
gerhande holdoeninge. Ende ſy heeft daer by ge-
voeght. Gheeft my o Heere Godt te kennen wat
holdoenighe v behaeghlijck soude zijn booz elck
miſdaet/ want al soude ick ooc daer in alle myn
crachten moeten beſteden / ſoo soude ick die ter
lieſden van uwen lof en glozie my beneerſtighen
te doen/ ſoo heeftſe verſtaen dat het den Heere aen-
genaem soude zijn/ waert datſe ter eerē van ſyn
heer.

heer.